

262/2017
dispress

Vzpomínka na Padiora

z předmluvy ke knize Miloslava Dismana a Vratislava Kubálka Dětský přednes a dramatický projev

Otava pod Vráží ještě šuměla v peřejích, uprostřed mýtiny vysoko šlehaly plamen táborového ohně – nedoléhalo sem hlášení o „svazech nepřátelských letadel“ a po celý měsíc děti neuvidí jediného esesáka. Je 1. srpna 1944. Několik desítek pražských chlapců a dívek, od předškolních broučků až po dospívající dívky a mladíky, s nezměrným úžasem cítí a poznává, že řeka mluví, že tma může být rozehnána útokem plamenů, že vysoké smrky tvoří bezpečnou hradbu nového a svobodného světa... →

Do praskotu ohně několik akordů hudby a náš Péďa přednáší své verše o indiánském děvčátku...

Později psal Ladislav Padior verše bojovné – naposled 1. května 1945. V předvečer osvobození Prahy je ztělesnil smrtí na barikádě. Zůstal jen hlas na šumící a praskající fólii. – Je srpen 1965 a deska ještě zní.

VÁCLAV HAVEL AIRPORT PRAGUE

Letiště Václava Havla

Jeli jsme točit reportáž na Letiště Václava Havla, které letos slaví 80. narozeniny. Všichni jsme se shledali na stanici metra Nádraží Veleslavín. Potom jsme hromadně jeli autobusem až na Terminál 3, kde se nás ujal náš průvodce pan Macháček (bývalý pilot ČSA). V hale nad modelem letiště nám sdělil základní informace a odebrali jsme se k bezpečnostním rámcům, kde zaměstnanci letiště kontrolují, zda nemáte něco nebezpečného. Potom jsme nasedli na autobus (patřil letišti) a odvezl nás k hasičům. Hasiči

nám pověděli o hasičské práci na letišti, a jak se liší od práce ostatních hasičů. Ale protože nebylo moc času, museli jsme jít znovu do autobusu. Jeli jsme a projeli téměř celé letiště a viděli přistát letadlo. Když jsme vystoupili a rozloučili se s naším průvodcem, navštívili jsme ještě odbavovací halu. Tam na nás čekala letová manažerka paní Sochorová a odvedla nás k odbavovací přepážce, kde jsme sledovali odbavení jednoho letu a dozvěděli se spoustu zajímavých věcí. Tohle už byl ale konec, a tak jsme se odebrali zpátky na MHD a v metru na Nádraží Veleslavín už na nás čekali rodiče.

Kačka

... a postoupili jsme
a nebyl to apríl!!!

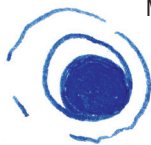
1. dubna jsme byli na krajském kole Dětské scény (celostátní soutěž dětských divadelních souborů) s představením ... A BOLELO NEBE. Kromě toho, že je 1. dubna apríl, tak se také už po devatenácté konal v Praze 1/2 maraton. Takže když jsme se snažili dojet do karlínského SPEKTRA, kde se soutěž konala, tak jsme se museli vyhnout hlavnímu pelotonu a kelímkům, které odhazovali občerstvení běžci.

Já jsem byla ve Spektu poprvé, a tak mne překvapilo, že naše šatna byla větší než jeviště. A na jevišti bylo vážně velké vedro. Ale protože nejsme žádná BĚČKA, představení jsme zvládli, vyhráli jsme a v červnu jedeme do Svitav na přehlídku. Tři dny s divadlem a bez školy HURÁÁÁÁÁÁ!

ViTo

Můj domácí masliček

Moje ryba se jmenuje Kristýnka. Je to piraña. Je šedá a má žluté oči. Vždycky ji s tátou krmíme. Kristýnka má 7 nebo 8 ploutví. Kristýnka má hodně špinavé akvárko, ale vypadá to, že to Kristýnka vůbec nevdává. Sice nekouše, ale snědla všechny svoje kamarády. Můj brácha jí říká big fish, protože opravdu vyrostla víc, než jsme čekali.

RaJoh

HRANIČÁŘŮV UČEŇ

Kniha „Hraničářův učeň, Rozvaliny Gorlanu“ ze žánru fantasy vypráví o patnáctiletém Willovi a jeho přátelích z opatrovny na hradě Redmontu.

Do učení ho vzal starý hraničář Halt. Hraničáři jsou elitní jednotkou království Araluenu. Will se přestěhoval do Haltovy lesní chaty. V okolním lese se Will učí základním hraničářským dovednostem, do kterých spadá lukostřelba, vrhání noží a stopování.

Na každoročním hraničářském sněmu se Will seznamuje s Haltovým bývalým učněm Gilanem. Společně je velitel sboru posílá na výpravu najít a zabít kalkary – křížence opice a psa. Stopují je až k rozvalinám hradu Gorlanu – bývalému sídlu zrádného barona Morgaratha, který má kalkary ve své moci. Halt jede napřed a Will jede pro pomoc zpět na hrad Redmont. Přivede Will pomoc včas, nebo to bude Haltova poslední výprava pro hraničářský sbor?

Kniha „Hraničářův učeň, Rozvaliny Gorlanu“ je prvním dílem série „Hraničářův učeň“. Tuto knihu a spoustu dalších napsal John Flanagan.

JiSk

O jednom z nás

Báře je 8 let. Ráda čte, tančuje, zpívá a hraje ráda divadlo.

Bára má bratra – je mu 12 let. Zvířátko už nemá. Ráda chodí do DRDS. Má hnědé vlasy a často nosí čelenku. Má hnědé oči. Když nosí sukni, tak jí to moc sluší. Ve škole ji baví počítání.

Má nejradši hranolky a jezdí ráda na výlety. Taky ještě chodí na kroužky, třeba na keramiku nebo věda nás baví. Je to moje kamarádka a mám jí ráda.

RozKoš

Nasáčíme

5.5. V rámci spolupráce s Pražským filmovým kufrem jedeme natáčet do Divadla Spejbla a Hurvínka s Miki Kirschnerem.

10.5. (před Během pro Paměť národa) jedeme natáčet s Mikulášem Kroupou do sídla Post Bellum

Krajeme

16.5. 18:00 Benefiční představení ...a bolelo nebe – Studio Alta

23.5. 18:00 Do velké krajiny Dudědu – Malá scéna divadla Minor

DRDS
Dismanův rozhlasový
dětský soubor

Dispress číslo 262 připravili: Rozálka Košařová, Johanka Racková, Viktorka Tomášková, Kačka Kašická, Jindřich Skokan, Jakub Sejkora, foto Hana Novenková, grafika Magdalena Martinovská